

U spomen

Doc.dr.sc. MARIJAN CAPAR, dr.med

U Puli je 8.svibnja 2008.g. nakon kratke bolesti preminuo naš ugledni liječnik i pedijatar – kardiolog doc.dr. Marijan Capar.

Docent Marijan Capar rođen je u Zagrebu 31.listopada 1928. g. Osnovno školovanje, klasičnu gimnaziju kao i medicinski fakultet završio je u rodnom gradu. Odmah po završetku studija dolazi u Pulu gdje u tamošnjoj Općoj bolnici stažira a zatim kraće vrijeme radi kao sekundarni liječnik. Već u prvim danima svojeg liječničkog iskustva otkriva svoju ljubav prema pedijatriji. Uskoro započinje sa specijalizacijom iz pedijatrije koju uspješno završava koncem 1962. g. na Dječjoj klinici Rebro u Zagrebu .

Kao mladi specijalist s mnogo ljubavi, radnog zanosa i predanosti odabranoj struci, hvata se u koštac s tadašnjim najčešćim bolestima koje su ugrožavale dječje zdravlje (proljevi, bolesti dišnih organa, dječje zarazne bolesti, reumatska vrućica i dr.). Pri tome posebnu sklonost i pozornost pokazuje prema dječjim reumatskim bolestima, pretežito reumatskoj vrućici te dječjoj kardiologiji koja se u to vrijeme uglavnom bavi srčanim posljedicama reumatske upale.

Bio je dugo godina voditelj Odjela za veću djecu i dojenčad pri Djelatnosti za pedijatriju Opće bolnice u Puli. Od svibnja 1985.g. pa do svojeg umirovljenja u studenom 1996. bio je uspješan rukovoditelj Djelatnosti za pedijatriju. Reumatska vrućica i njezine pogubne posljedice pedesetih godina 20.stoljeća ponajčešće su dječje kardio-reumatološke bolesti. Stoga, docent Marijan Capar već 1958.g. osniva kardio-reumatološku ambulantu pri poliklinici Dječjeg odjela Opće bolnice u Puli. To je jedna od prvih užih specijalističkih ambulanti te vrste u Hrvatskoj.

Pored kliničkih i biokemijskih nalaza, EKG postaje jedno od njegovih osnovnih dijagnostičkih i prognostičkih pomagala uz čiju pomoć otkriva i najfinije promjene u srčanoj električnoj aktivnosti. Osim svakodnevnog odjelnog posla, bavi se i stručno-znanstvenim radom. Marljivo prati suvremeni napredak svjetske pedijatrijske struke i prihvaćene novosti uspješno primjenjuje u svojoj sredini. Usko surađuje s našim uglednim pedijatrijskim klinikama u Zagrebu i Rijeci kao i s tadašnjim pionirima hrvatske dječje kardiologije i reumatologije (profesoricom. Teom Šik, profesorom Tomom Pitamicom, profesorom Sretenom Vukadinovićem, profesorom Božom Bosnarom i drugima). Koncem šezdesetih godina proteklog stoljeća boravi šest mjeseci u Lyonu na usavršavanju iz dječje reumatologije i kardiologije.

Koncem 1973.g. stekao je naslov primarijusa a u prosincu 1976.g. obranio je doktorat iz medicinskih znanosti na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Tema je bila: „Značenje serijskih elektrokardiograma za ranu dijagnozu i prognozu reumatskog karditisa u djece“. Uz stručno-znanstveno zanimanje, posebnu sklonost imao je prema nastavničkom zvanju. Dugo godina je predavao pedijatriju na Srednjoj medicinskoj školi u Puli a u studenom 1985.g. izabran je za docenta na Medicinskom fakultetu u Rijeci. U tom svojstvu je više godina vodio predmet pedijatrije namijenjen specijalizantima obiteljske medicine u Labinu a pri riječkom medicinskom fakultetu. Docent Marijan Capar bio je vrlo djelatna i u publicistici. Objavio je veliki broj stručnih i znanstvenih radova. Bio je istaknuti član uredničkih odbora u četiri Zbornika o istarskom zdravstvu u razdoblju od 1947. – 1987., U posljednjem Zborniku od 1988. - 1994. bio je glavni urednik. Uz profesora Gjurju Murru i dr.Gorana Popića bio je jedan od glavnih urednika Priručnika turističke medicine tiskanog u Puli 1993.g.

Isticao se svojim djelovanjem u Istarskim ograncima Hrvatskog liječničkog zbora i Hrvatskog pedijatrijskog društva . Djelovao je kao član njihovih upravnih odbora. U jednom mandatu je bio i predsjednik puljskog ogranka Hrvatskog pedijatrijskog društva. Bio je i dugogodišnji član Hrvatske medicinske akademije.

Zbog svojih zasluga dobio je više odličja i priznanja među kojima su najznačajnije one dodijeljene od Hrvatskog liječničkog zbora : nagrada Ladislava Rakovca i Začasni član HLZ-a. Docent Marijan Capar isticao se svojim požrtvovnim radom, neiscrpnom snagom, nepokolebljivom upornošću i potpunom predanošću svojem poslu. Pedijatrija za njega nije bila samo zanimanje i svakodnevni posao, već jedina pasija i istinska ljubav. Među svojim sugrađanima te kolegama u Bolnici, Istri i čitavoj Hrvatskoj uživao je veliko poštovanje i ugled. Bio je omiljeni pedijatar među svojim bolesnicima i njihovim roditeljima. Uvijek nasmijan i spreman pomoći. Potpunom predanošću i ljubavlju prema svojem poslu a nadasve prema svojim bolesnicima, ostavio je trajan trag u srcima svojih suradnika i bolesnika.

Neka mu je vječni mir i spokoj u pitomoj hrvatskoj Istarskoj zemlji koju je jednako volio kao i rodno brijegovito Zagorje.

prim.mr.sc. Ognjen Mladinov, dr.med.